

[M. C. Jensen.]

Endvidere fastslaar man gennem § 56, Stk. 4., at Partsfiskere er saadanne, der er Medejere af Baad eller Redskaber, og det er en Fortolkning, jeg aldeles ikke kan tiltræde.

Jeg vil yderligere gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister har foreslaaet, at Statstilskuddet til Fiskeriforbundene nedsættes. Ifølge den nugældende Lov er Statstilskuddet 50 pCt. af det Erstatningsbeløb, som Forbundene udbetaler. I det foreliggende Forslag er Statstilskuddet nedsat til 40 pCt. af Præmien. Det vil selvfølgelig blive en Forringelse for disse Forbund, der — som jeg nærmere omtalte ved anden Behandling — i Forvejen har en ret høj Præmie, fordi den Virksomhed, deres forsikrede befatter sig med, er ret farlig.

Under Hensyn til disse Forhold kan jeg ikke stemme for Lovforslaget.

H. P. Johansen: Jeg vil minde det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) om, at der er flere Tusinde Fiskere, som ikke ejer Baad og ikke ejer Redskaber, der altsaa fuldt og helt er Lønarbejdere i Ordets almindelige Betydning, og det er i Virkeligheden dem, som det ærede Medlem vil paalægge Forsikringspligt, medens det ærede Medlem til Gengæld vil lette Arbejdsgiverne for denne Udgift. Det, jeg siger her, maa naturligvis ses i Sammenligning med det Forslag, der blev vedtaget i Folketinget. Jeg tror, at hvis man kunde spørge disse 3—4 Tusinde Fiskere, som jeg for et Øjeblik siden nævnte, om de er enige med det ærede Medlem, vilde de svare et afgjort Nej. Jeg ved, at i ethvert Tilfælde nogle af dem har erklæret, at de er uenige i det Synspunkt, det ærede Medlem fremsatte, og jeg synes, at det ærede Medlem baade nu og i den Tale, han holdt tidligere i Dag, bryder med det, som er Lovens bærende Princip, nemlig at det er Arbejdsgiverne, som har den Pligt at forsikre Arbejderne. Det er et Princip, som vi ikke har kunnet fravige, og derfor har vi ikke kunnet gaa ind paa den Opfattelse, som det ærede Medlem har gjort gældende.

Udover dette skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning om Lovforslaget i al Almindelighed. Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at Ulykkesforsikringsloven nu bliver revideret. For nogle Dage siden læste man i Pressen, at Ulykkesforsikringsloven skulde vente til den anden Gang og tages ud af Socialreformen; den hørte ikke med til det, man kalder Forliget. Hvor lidt eller hvor meget der har været om det, ved jeg ikke; men jeg vil gerne takke den

højtærede Minister, fordi han har taget det Standpunkt, at Ulykkesforsikringsloven skulde revideres nu samtidig med Socialreformens Gennemførelse, takke Ministeren ud fra det Synspunkt, at mit Parti betragter det som en meget vigtig Lov for Arbejderklassen. Det er vist ikke urigtigt at sige, at i Aarenes Løb er det blevet mere og mere paakrævet at faa en god Lov paa dette Omraade, fordi Arbejdernes Risiko trods Beskyttelseslovgivning er stigende. Man kan nævne forskellige Ting, som er Skyld deri. Man kan nævne det forcerede Tempo, i hvilket der nu arbejdes. Det er i og for sig underligt, at det sker, da der aldrig har været større Arbejdsledighed end i Øjeblikket, men der har dog aldrig været arbejdet i et mere forceret Tempo end i vor Tid. Man kan endvidere nævne den tekniske Udvikling; man kan nævne Befordringsmidlernes Art og meget andet, som øger Risikoen for Arbejderne. Det er jo saadan, at Lønarbejdernes Indsats meget ofte ikke blot er deres Tid og deres Kræfter, men ogsaa deres Helbred og Førlighed. Derfor er det rimeligt, at man har en god Erstatningslovgivning paa dette Omraade.

Det Lovforslag, som vi nu om faa Minutter gør færdigt fra Rigsdagen, er jo ikke helt det samme som det, den højtærede Socialminister forelagde. Det er heller ikke helt saa godt som Ministerens oprindelige Forslag, og Forklaringen er jo lige til; Forklaringen er den, at der skal 3 Partier til at gennemføre Forslaget her i Landstinget, og naar Anskuelserne er forskellige, maa man bøje sig for hinanden, saa er der ingen, som helt og fuldt opnaar, hvad man kunde ønske at faa gennemført. Mit Parti anerkender, at Lovforslaget indeholder en Række Forbedringer paa meget vigtige Omraader, og derfor yder vi meget gerne vor Medvirken til, at Lovforslaget ophøjes til Lov.

M. C. Jensen: Under Forhandlingen om Ulykkesforsikringsloven i 1927 stillede den ærede sidste Taler akkurat det samme Spørgsmaal til mig, som er stillet i Dag, og gik ud fra den Opfattelse, at naar jeg talte her, talte jeg kun paa de saakaldte Rederes Vegne. Jeg gjorde den Gang Rede for hele Forholdet og skal minde om, at jeg i min Redegørelse gjorde opmærksom paa, at saavel Redere som Partsfiskere enstemmigt havde tiltraadt den Ordning, der havde været drøftet mange, mange Gange, forinden den kom til Rigsdagen. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der ikke alene er Spørgsmaal om at overflytte